I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 236/2008

(2008. gada 10. marts),

ar ko izbeidz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu veikto daļēju starpposma antidempinga maksājuma pārskatīšanu Krievijas izcelsmes amonija nitrāta importam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 11. panta 3. punktu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Komisija iesniegusi pēc apspriešanās ar padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

1. Spēkā esošie pasākumi

(1) Šobrīd spēkā esošais pasākums ir galīgs antidempinga maksājums attiecībā uz Krievijas izcelsmes amonija nitrāta importu, kas ir noteikts ar Padomes Regulu (EK) Nr. 658/2002 [2].

2. Pārskatīšanas pieprasījums

(2) Komisija saņēma daļējas starpposma pārbaudes pieprasījumu atbilstīgi pamatregulas 11. panta 3. punktam.

(3) Pieprasījumu iesniedza divi saistīti *Acron* kontrolakciju sabiedrībai piederoši Krievijas ražotāji eksportētāji – uzņēmums *OJSC Acron* un uzņēmums *OJSC Dorogobuzh*. Šos abus uzņēmumus, ievērojot to savstarpējo saistību, šajā izmeklēšanā uzskata par vienu juridisku personu ("pieteikuma iesniedzējs"). Pieprasījums attiecas tikai uz to, lai pārbaudītu dempingu tiktāl, ciktāl tas skar pieprasījuma iesniedzēju.

(4) Pieteikuma iesniedzējs apgalvoja un iesniedza pietiekamus *prima facie* pierādījumus tam, ka ir mainījušies apstākļi, pamatojoties uz kuriem tika noteikti pasākumi, un ka šīs pārmaiņas ir ilgstošas. Pieteikuma iesniedzējs iesniedza *prima facie* pierādījumus tam, ka, salīdzinot amonija nitrāta pašu izmaksas un tā cenas, eksportējot uz Kopienu, tiktu konstatēts dempinga samazinājums, kas būtu ievērojami zemāks par pašreizējo pasākumu līmeni. Tādēļ, lai neitralizētu dempingu, turpmāk nebūtu vajadzīgs piemērot pašreizējā līmeņa pasākumus, kas pamatojās uz agrāk noteikto dempinga līmeni.

3. Procedūras sākšana

(5) Apspriedusies ar Padomdevēju komiteju un konstatējusi, ka ir pietiekami pierādījumi, lai sāktu daļēju starpposma pārskatīšanu, 2006. gada 19. decembrī Komisija ar paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* [3], sāka antidempinga pasākumu daļēju starpposma pārskatīšanu attiecībā uz Krievijas izcelsmes amonija nitrāta importu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu.

(6) Šī pārskatīšana attiecās tikai uz dempingu, un tās uzdevums bija novērtēt, vai ir jāturpina, jāatceļ vai jāgroza esošie pasākumi attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju.

([1]) OV L 56, 6.3.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 23.12.2005., 17. lpp.).

([2]) OV L 102, 18.4.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 945/2005 (OV L 160, 23.6.2005., 1. lpp.).

([3]) OV C 311, 19.12.2006., 55. lpp.

4. **Izmeklēšana**

(7) Izmeklēšana attiecībā uz dempingu aptvēra laika posmu no 2005. gada 1. oktobra līdz 2006. gada 30. septembrim ("pārskatīšanas izmeklēšanas periods" jeb "PIP").

(8) Komisija oficiāli paziņoja pieteikuma iesniedzējam, eksportētājvalsts pārstāvjiem un Kopienas ražotājiem par to, ka tiek sākta pārbaude. Ieinteresētajām personām tika dota iespēja rakstiski darīt zināmu savu viedokli un lūgt uzklausīšanu.

(9) Tika uzklausītas visas ieinteresētās personas, kas to bija lūgušas un norādījušas konkrētus iemeslus, kādēļ tās būtu jāuzklausa.

(10) Pieteikuma iesniedzējam un ar to saistītajiem Krievijas iekšējā tirgū strādājošiem tirdzniecības uzņēmumiem tika nosūtīta anketa. Pieteikuma iesniedzējs, kā arī divi ar to saistīti tirdzniecības uzņēmumi iesniedza atbildes uz visiem anketas jautājumiem.

(11) Komisija arī pieprasīja un pārbaudīja visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu dempinga noteikšanai. Pārbaudes apmeklējumus veica šādos uzņēmumos:

a) ražotāji eksportētāji:

— *OJSC Acron*;

— *OJSC Dorogobuzh*;

b) saistītie tirdzniecības uzņēmumi:

— *JSC Rostragronova*;

— *JSC Kubanagronova*.

B. **ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS**

1. **Attiecīgais ražojums**

(12) Ražojums, uz kuru attiecas pārskatīšana, ir tas pats, kas 1. apsvērumā minētajā izmeklēšanā, t. i., Krievijas izcelsmes cietie mēslošanas līdzekļi ar amonija nitrāta saturu vairāk nekā 80 % no svara ("attiecīgais ražojums"), kurus pašreiz klasificē ar KN kodiem 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 un ex 3105 90 91.

2. **Līdzīgais ražojums**

(13) Kā konstatēts iepriekšējās izmeklēšanās un apstiprināts šajā izmeklēšanā, attiecīgajam ražojumam un pieteikuma iesniedzēja saražotajiem un Krievijas iekšējā tirgū pārdotajiem ražojumiem piemīt vienādas fizikālās un ķīmiskās īpašības un pēc būtības to izmantošanas veids ir vienāds, tāpēc pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē tie uzskatīti par līdzīgiem ražojumiem. Tā kā šī pārbaude attiecās tikai uz to, lai noteiktu dempingu tiktāl, ciktāl tas skar pieteikuma iesniedzēju, netika izdarīti secinājumi attiecībā uz Kopienas ražošanas nozares saražotajiem un Kopienas tirgū pārdotajiem ražojumiem.

C. **IZMEKLĒŠANAS REZULTĀTI**

(14) Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu tika pārbaudīts, vai ir mainījušies apstākļi, ar kuriem ir pamatota šābrīža dempinga starpība, un vai šīs pārmaiņas ir ilgstošas.

1. **Normālā vērtība**

(15) Lai noteiktu normālo vērtību, vispirms pārbaudīja, vai pieteikuma iesniedzēja pārdošanas apjoms iekšējā tirgū ir reprezentatīvs saskaņā ar pamatregulas 2. panta 2. punktu. Pieteikuma iesniedzēja pārdošanas apjomu iekšējā tirgū uzskata par reprezentatīvu, salīdzinot ar eksporta pārdevumu apjomu, jo tas ir vairāk nekā 5 % no tā kopējā eksporta pārdevumu apjoma Kopienai.

(16) Pēc tam Komisija pārbaudīja, vai pārdošanas apjomus iekšējā tirgū var uzskatīt par tādiem, kas iegūti parastā tirdzniecības apritē saskaņā ar pamatregulas 2. panta 4. punktu. Šim nolūkam izpētīja pieteikuma iesniedzēja saražoto un iekšējā tirgū pārdoto ražojumu ražošanas izmaksas.

(17) Galvenā izejviela attiecīgā ražojuma ražošanas procesā ir gāze, un tā veido būtisku ražošanas izmaksu daļu. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu pārbaudīja, vai attiecīgo personu dokumentācijā ir pienācīgi atspoguļotas ar attiecīgā ražojuma izgatavošanu un tirdzniecību saistītās izmaksas.

(18) Pamatojoties uz starptautiski atzītiem specializētos enerģijas tirgu avotos publicētiem datiem, tika konstatēts, ka pieteikuma iesniedzēja maksātā cena ir nesamērīgi zema. Piemēram, tā nepārsniedza vienu piektdaļu no Krievijas dabasgāzes eksporta cenas un bija arī ievērojami zemāka nekā Kopienas ražotāju maksātā gāzes cena. Šai sakarā visi pieejamie dati liecina par to, ka Krievijas iekšējā tirgus gāzes cenas bija regulētas cenas, kas ir daudz zemākas par tirgus cenām neregulētos dabasgāzes tirgos.

(19) Gāzes cenas nav pienācīgi atspoguļotas pieteikuma iesniedzēja uzskaitē, tāpēc tās bija attiecīgi jākoriģē. Krievijas iekšējā tirgū bija sagrozītas gāzes cenas, tāpēc saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu gāzes cenas bija jānosaka, pamatojoties uz citiem pamatotiem apsvērumiem, iekļaujot informāciju, kas iegūta no citiem reprezentatīviem tirgiem. Koriģētās cenas aprēķināja, pamatojoties uz vidējo eksportam pārdotās Krievijas gāzes cenu pie Vācijas un Čehijas robežas (*Waidhaus*), neskaitot transporta izdevumus, un koriģētas atbilstoši to vietējām izplatīšanas izmaksām. *Waidhaus* ir galvenais mezgls Krievijas gāzes pārdošanai uz ES, un tas ir arī lielākais Krievijas gāzes tirgus, kur cenas atbilst izmaksām, tāpēc to var uzskatīt par reprezentatīvu tirgu.

(20) Pēc informācijas nodošanas pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka viņa iekšējā tirgū samaksātās gāzes cenas korekcija ir nepieļaujama, jo uzņēmuma grāmatvedības uzskaitē ir pilnā apmērā atspoguļotas izmaksas, kas saistītas ar līdzīga ražojuma ražošanas un tirdzniecības pasākumiem izcelsmes valstī.

(21) Tomēr saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu, pārbaudot līdzīga ražojuma ražošanas izmaksas, ir jānosaka, vai uzņēmuma grāmatvedībā uzskaitītās izmaksas *pieņemami* atspoguļo ar ražojuma, par kuru tiek veikta izmeklēšana, ražošanas un tirdzniecības pasākumiem saistītās izmaksas. 18. apsvērumā minēto iemeslu dēļ šajā gadījumā tā nav. Pieteikuma iesniedzējs nepiemin acīmredzamo ievērojamo starpību starp Krievijas iekšējā tirgū samaksāto gāzes cenu un Krievijas dabasgāzes eksporta cenu, no vienas puses, un Kopienas ražotāju maksāto cenu, no otras puses. Tas nepiemin arī apstākli, ka Krievijā tika regulētas dabasgāzes cenas iekšējā tirgū un tādējādi nevar uzskatīt, ka tās pieņemami atspoguļo cenu, kas parasti tiek maksāta nekropļotas konkurences tirgos. Visbeidzot, pieteikuma iesniedzējs nepaskaidro, kādēļ, neskatoties uz 18. apsvērumā izklāstītajiem iemesliem, uzskaitē būtu pieņemami atspoguļotas līdzīga ražojuma ražošanā izmantotās gāzes izmaksas. Tāpēc šī prasība bija jānoraida.

(22) Pieteikuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka, veicot korekciju attiecībā uz gāzi, normālās vērtības noteikšanai *de facto* tiek izmantota metode, kura pamatregulā nav paredzēta. Tāpēc, aizstājot gāzes izmaksas iekšējā tirgū ar izmaksām, kas noteiktas, kā aprakstīts 19. apsvērumā, un ievērojot apstākli, ka šīs izmaksas veido nozīmīgu līdzīga ražojuma kopējo izmaksu daļu un tādējādi arī izveidotās normālās vērtības daļu, normālā vērtība tiktu *de facto* noteikta uz trešā "reprezentatīvā" tirgus datu pamata. Šai sakarā pieteikuma iesniedzējs iebilda, ka tirgus ekonomikas valstīm pamatregulā paredzētas tikai šādas normālās vērtības noteikšanas metodes:

i) pamatojoties uz līdzīga ražojuma cenu parastajā tirdzniecības apritē iekšējā tirgū vai, kā alternatīva, ja pārdošana nenotiek parastajā tirdzniecības apritē;

ii) pamatojoties uz ražošanas izmaksām ražojuma izcelsmes valstī (kurām pieskaitītas tirdzniecības, vispārējās un administratīvās izmaksas (PVA) saprātīgā apmērā, kā arī peļņa); vai

iii) līdzīga ražojuma reprezentatīvām eksporta cenām, eksportējot preci uz atbilstīgu trešo valsti. Pieteikuma iesniedzējs secināja, ka uz šā pamata normālā vērtība nav jānosaka pēc trešā reprezentatīvā tirgus datiem.

(23) Šai sakarā, arī kā izklāstīts 45. līdz 48. apsvērumā, vispirms būtu jāatzīmē, ka normālā vērtība tika noteikta saskaņā ar metodēm, kas izklāstītas pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā. Tomēr, lai noteiktu, vai pārdošana iekšējā tirgū notika parastajā tirdzniecības apritē cenas dēļ, t. i., vai tās rezultātā tika gūta peļņa, vispirms jānoskaidro, vai pieteikuma iesniedzēja izmaksas uzskatāmas par ticamu pamatu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē. Tikai pēc izmaksu ticamas noskaidrošanas iespējams noteikt, kura normālās cenas noteikšanas metode ir jāizmanto. Tāpēc nav pareizi apgalvot, ka, nosakot ticamas izmaksas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu, normālās vērtības noteikšanai tika pielietota jauna metode.

(24) Turklāt pieteikuma iesniedzējs iebilda, ka, koriģējot izmaksas atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam, koriģēto izmaksu līmenis nedrīkst pārsniegt atbilstošo izmaksu līmeni eksportētājvalstī. Pretējā gadījumā izmaksu koriģēšanai pielietotā metode būtu pretrunā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu, kas nosaka, ka līdzīga ražojuma normālā vērtība jāaprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izcelsmes valstī.

(25) Izmaksas tika koriģētas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu. Pamatregulas 2. panta 5. punktā nav norādes uz "ražošanas izmaksām izcelsmes valstī", bet tajā iestādēm nepārprotami piešķirtas tiesības izmantot ražošanas izmaksas "citā reprezentatīvā tirgū" citās valstīs, nevis izcelsmes valstī. Tāpēc pieteikuma iesniedzēja arguments ir noraidāms.

(26) Visbeidzot, iepriekš 18. un 19. apsvērumā izklāstītie secinājumi nav pretrunā arī ar pamatregulas 1. pantu, kā apgalvo pieteikuma iesniedzējs. Patiešām, lai gan pamatregulas 1. pantā norādīts, ka normālā vērtība jānosaka, pamatojoties uz eksportētājvalsts datiem, pamatregulā vienlaikus ir skaidri noteikts, ka šim noteikumam ir izņēmumi.

(27) Tāpēc pieteikuma iesniedzēja argumenti šajā sakarā bija jānoraida.

(28) Pieteikuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka, veicot dabasgāzes izmaksu korekciju iekšējā tirgū, šai korekcijai būtu jābalstās vai nu:

i) uz Krievijā pieejamām neregulētām gāzes cenām, vai

ii) uz vidējo Krievijas dabasgāzes eksporta cenu, eksportējot uz Baltijas valstīm, vai arī

iii) uz faktiskām dabasgāzes ražošanas izmaksām Krievijā, kurām pieskaitīta samērīga peļņas norma.

(29) Pirmkārt, tas, ka Komisija varēja izvēlēties citu pamatu, nepadara *Waidhaus* izvēli par nepamatotu. Izvēloties pamatu gāzes cenu noteikšanai, svarīgākais kritērijs ir tas, ka tā saprātīgi atspoguļo cenu, ko parasti maksā nekropļotas konkurences tirgos. Nav apstrīdams, ka *Waidhaus* cenu gadījumā šis nosacījums ir ievērots. Otrkārt, tas, ka par neregulētām cenām iekšējā tirgū pārdotās gāzes apjoms PIP laikā bija niecīgs un apstāklis, ka šīs cenas bija daudz tuvākas regulētajai iekšējā tirgus cenai nekā brīvi noteiktajai eksporta cenai, tieši norāda, ka dominējošās regulētās cenas izkropļoja šīs neregulētās cenas. Tādējādi neregulētās iekšējā tirgus cenas nevarēja izmantot. Tika uzskatīts arī, ka Krievijas gāzes eksporta cenas, eksportējot uz Baltijas valstīm, nav pietiekami reprezentatīvas, jo eksporta apjoms uz šīm valstīm ir relatīvi mazs. Turklāt nebija pieejami nepieciešamie dati par transporta un izplatīšanas izmaksām, un tāpēc ticamas cenas eksportam uz Baltijas valstīm nebija iespējams noteikt. Patiešām, daudz lielāks gāzes apjoms tiek eksportēts caur *Waidhaus* mezglu, kas šā iemesla dēļ uzskatāms par atbilstošu korekcijas pamatu. Pieteikuma iesniedzējs neiesniedza nekādus pierādījumus par citu reprezentatīvu tirgu esību, izņemot *Waidhaus* mezglu, kuros cenas saprātīgi atspoguļo cenu, kas parasti maksājama nekropļotas konkurences tirgos. Tāpēc šie argumenti tika noraidīti.

(30) Šajā sakarā pieteikuma iesniedzējs arī apgalvoja, ka aptuveni 50 % dabasgāzes, kas tika izmantota mēslojuma ražošanā, viņš iegādājies neregulētā tirgū Krievijā. Pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka būtu diskriminējoši koriģēt viņa gāzes izmaksas, neveicot šādas korekcijas attiecībā uz citiem eksportētājiem, kuru izmaksu līmenis ir līdzīgi augsts pieteikuma iesniedzēja līmenim. Jāatzīmē, ka atbilstoši pārbaudītām anketā sniegtām atbildēm pieteikuma iesniedzēja dabasgāzes iepirkumu apjoms neregulētā tirgū Krievijā PIP laikā bija neliels. Tāpēc prasība bija jānoraida.

(31) Attiecībā uz 28. apsvēruma iii) punktā minēto trešo alternatīvu, t. i., par to, lai par korekcijas pamatu izmantotu faktiskās dabasgāzes ražošanas izmaksas Krievijā, vispirms būtu jāatzīmē, ka pretēji pieteikuma iesniedzēja teiktajam pamatregulas 2. panta 5. punktā šādas alternatīvas izmantošana tieši nav paredzēta. Turklāt, kā minēts 29. apsvērumā, svarīgākais kritērijs, izvēloties pamatu gāzes cenas noteikšanai, ir tas, ka tā saprātīgi atspoguļo cenu, kas parasti maksājama nekropļotas konkurences tirgos. Tādējādi šajā kontekstā nav svarīgi, vai cena, ko piegādātājs nosaka patērētājiem, ir vai nav rentabla. Tāpēc šī prasība bija jānoraida.

(32) Turklāt pieteikuma iesniedzējs iebilda, ka valsts regulētās dabasgāzes cenas Krievijā pastāvīgi aug un tuvojas gāzes ražošanas izmaksu segšanas līmenim. Tāpēc cenu iekšējā tirgū nevar uzskatīt par konkurētnespējīgu vai nesamērīgi zemu.

(33) Šim argumentam nav pamata, jo pareizais standarts reprezentatīva tirgus izvēlē ir nevis cenu rentabilitāte pati par sevi, bet gan tas, vai šī cena saprātīgi atspoguļo cenu, kas parasti maksājama nekropļotas konkurences tirgos, kā iepriekš izskaidrots 29. apsvērumā. Valsts regulētu cenu gadījumā tā nav. Turklāt šis arguments ir pretrunā ar Krievijas gāzes piegādātāja publiskiem paziņojumiem (ko apstiprina arī tā publicētā pārbaudītā grāmatvedība), ka Krievijas iekšzemes gāzes cenas nesedz ražošanas, transportēšanas un pārdošanas izmaksas. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.

(34) Attiecībā uz *Waidhaus* gāzes cenas aprēķina metodi kā tādu pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka Krievijas eksporta nodeva, kas jāmaksā par visiem eksporta veidiem, ir jāatskaita no *Waidhaus* cenas, jo eksporta nodeva iekšējā tirgū nav jāmaksā.

(35) Patiešām *Waidhaus* tirgus cena, kas tika uzskatīts par reprezentatīvu tirgu pamatregulas 2. panta 5. punkta nozīmē, ir cena pēc eksportmuitas nomaksas un nevis cena pirms šiem nodokļiem. No pircēja skatu punkta nozīme ir cenai, kas tam jāmaksā *Waidhaus*, un šajā nozīmē nav būtiski, kādu cenas daļu veido izvedmuita un cik liela tās daļa tiek maksāta gāzes piegādātājam. No otras puses, gāzes piegādātājs vienmēr centīsies iespējami palielināt savu cenu un tāpēc prasīs augstāko cenu, kādu pircēji piekritīs maksāt. Tā kā šī cena parasti ievērojami pārsniedz ražošanas izmaksas, dodot iespēju gāzes piegādātājam gūt milzīgu peļņu, viņa noteikto cenu visvairāk ietekmē nevis izvedmuita, bet gan cena, kādu pircēji ir ar mieru maksāt. Tāpēc bija jāsecina, ka par neizkropļota tirgus veidoto cenu uzskatāma cena, kurā ietverta izvedmuita, nevis cena pirms šī nodokļa nomaksas. Tāpēc pieteikuma iesniedzēja argumenti šajā sakarā tika noraidīti.

(36) Pieteikuma iesniedzējs turklāt apgalvoja, ka *Waidhaus* cena būtu jākoriģē, ņemot vērā kvalitāti, pieejamību, pārdošanas iespējas, transportēšanu un citus pārdošanas nosacījumus, kas eksporta un iekšējos dabasgāzes tirgos ir atšķirīgi. Vispirms būtu jāatzīmē, ka *Waidhaus* cena patiešām tika koriģēta, ņemot vērā atšķirīgās transportēšanas izmaksas eksporta un iekšējos tirgos, un ka pieteikuma iesniedzēja prasība šajā sakarā bija nepamatota un tika noraidīta. Attiecībā uz pārējiem elementiem pieteikuma iesniedzējs neiesniedza nekādu sīkāku informāciju vai apliecinošus pierādījumus. Īpaši jāatzīmē, ka pieteikuma iesniedzējs neuzrādīja citu informāciju par atšķirībām kvalitātē, pieejamībā, pārdošanas iespējās un citos pārdošanas apstākļos, kas pamatotu turpmākās korekcijas, un šī informācija nebija arī pieejama; pieteikuma iesniedzējs nemēģināja kvantificēt šīs domājamās atšķirības.

(37) Šajā kontekstā pieteikuma iesniedzējs arī iebilda, ka *Waidhaus* cena netika koriģēta, ņemot vērā dabisko konkurences priekšrocību. Šajā sakarā tika apgalvots, ka, tā kā gāze pamatā ir pieejama Krievijā, nevis Kopienā, cenas Krievijā dabiski ir zemākas par eksportētās gāzes cenu. Turklāt tika apgalvots, ka eksporta apjomu ierobežo pastāvošās gāzes transportēšanas sistēmas ierobežojumi, kas palielina Krievijas eksporta cenas. Pieteikuma iesniedzējs arī iebilda, ka Krievijas gāzes piegādātāja "neparasti lielā peļņa" eksporta tirgū būtu jāatskaita no izmantotās *Waidhaus* cenas.

(38) Kā minēts iepriekš 29. apsvērumā, svarīgākais kritērijs, izvēloties *Waidhaus* cenas par pamatu, uz kura tika noteiktas gāzes cenas, ir tas, ka tās saprātīgi atspoguļo cenu, kas parasti maksājama nekropļotas konkurences tirgos. Iekšējā tirgū valdošie tirgus nosacījumi šajā kontekstā nav svarīgi. Tāpēc šie argumenti bija jānoraida.

(39) Pieteikuma iesniedzējs arī iebilda, ka koriģētajai gāzes cenai pieskaitīts vietējo izplatītāju uzcenojums, apgalvojot, ka šīs izmaksas jau ietvertas *Waidhaus* cenā. Šai sakarā pieteikuma iesniedzējs apgalvoja, ka vietējie izplatītāji Krievijā ir gāzes piegādātāja īpašumā esošie meitasuzņēmumi un tāpēc šo izplatītāju peļņas pieskaitīšana varētu būt divkārša pieskaitīšana.

(40) Vispirms jāatzīmē, ka uzskaitījumā vietējiem izplatītājiem ir iekļauta ne tikai šo uzņēmumu peļņas norma, bet arī izmaksas, kas tiem radušās posmā starp dabasgāzes uzpirkšanu un tās tālāko pārdošanu.

(41) Otrkārt, šo iebildumu vairs nebija iespējams pietiekami pārbaudīt. To nevar pārbaudīt tādēļ, ka uz gāzes piegādātāju Krievijā un tā meitasuzņēmumu šī izmeklēšana neattiecas, un šā iemesla dēļ nebija arī pietiekamas informācijas par uzņēmumu un tā izmaksu struktūru. Šai sakarā arī jāpiebilst, ka stāvoklis Krievijā, cita starpā arī gāzes piegādātāja ciešo saišu ar Krievijas valdību dēļ, nav pietiekami pārskatāms, lai varētu iegūt vajadzīgos pierādījumus.

(42) Turklāt pieteikuma iesniedzējs, kura pienākums ir sniegt pierādījumus, nevarēja iesniegt papildu informāciju vai pierādījumus, kas liecinātu, vai un cik lielā mērā izplatīšanas izmaksas patiešām ir iekļautas *Waidhaus* cenā. Tomēr, ņemot vērā, ka vietējie klienti pērk gāzi no vietējiem piegādātājiem, bija jāpieņem, ka viņiem bija jāsedz vietējās izplatīšanas izmaksas, kuras nav iekļautas nekoriģētajā *Waidhaus* cenā. Tāpēc šajā procedūras posmā jāuzskata, ka korekcija bija pamatota, un tādējādi arguments tika noraidīts.

(43) Tomēr Kopienas iestādes uzskatīja arī, ka šīs īpašās korekcijas ietekme uz dempinga starpības aprēķinu var būt ievērojama. Tāpēc, ņemot vērā īpašo stāvokli, kas aprakstīts 41. apsvērumā, tika uzskatīts, ka, ja pieteikuma iesniedzējs sniegs pietiekamus pārbaudāmus pierādījumus, Komisija var apsvērt atkārtotas izmeklēšanas uzsākšanu.

(44) Pieteikuma iesniedzējs arī izteica pieņēmumus par konkurencei nepakļautu gāzes cenu noteikšanu Vācijā. Tika atzīmēts, ka Vācijas antimonopola iestādes turpina veikt izmeklēšanu attiecībā uz cenām, par kādām Vācijas galvenie gāzes piegādātāji pārdod gāzi iekšējā tirgū, un tāpēc tās nekādā mērā nav saistītas ar cenu, par kādu Krievijas eksportētā gāze tiek pārdota *Waidhaus*.

(45) Pēc ražošanas izmaksu koriģēšanas, kā aprakstīts iepriekš, ievērojot pamatregulas 2. panta 4. punktu, parastā tirdzniecības apritē iekšzemes pārdevumi netika veikti.

(46) Tāpēc tika uzskatīts, ka iekšzemes cenas nevar izmantot par pamatu normālās vērtības noteikšanai un jāpiemēro cita metode. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu normālā vērtība tika aprēķināta, pieskaitot samērīgas PVA izmaksas un samērīgu peļņas normu eksportētāja attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksām, kas nepieciešamības gadījumā tika koriģētas, kā iepriekš aprakstīts 19. apsvērumā.

(47) PVA izmaksas un peļņu nevarēja aprēķināt pēc pamatregulas 2. panta 6. punkta noteikumiem, jo pieteikuma iesniedzējam nebija attiecīgā ražojuma reprezentatīvu pārdevumu iekšējā tirgū parastā tirdzniecības apritē. Pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu nevarēja piemērot, jo izmeklēšanā ir iesaistīts tikai viens ražotājs. Arī 2. panta 6. punkta b) apakšpunktu nevarēja piemērot tādēļ, ka pieteikuma iesniedzēja ražošanas izmaksas tās pašas vispārīgās preču kategorijas ražošanai arī būtu jākoriģē atbilstoši gāzes izmaksām 18. apsvērumā norādīto iemeslu dēļ. Tādējādi PVA izmaksas un peļņa tika noteikta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu.

(48) Atbilstīgi pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktam PVA izmaksu aprēķina pamatā bija saprātīga metode. Ziemeļamerikas tirgus uzrādīja ievērojamu iekšējās tirdzniecības apjomu un augstu iekšzemes un ārvalstu konkurences līmeni. Tika ņemta vērā publiski pieejamā informācija par galvenajiem uzņēmumiem mēslojumu nozarē. Ziemeļamerikas (ASV un Kanādas) ražotāju atbilstošie dati tika atzīti par visvairāk piemērotiem izmeklēšanai, ņemot vērā plašo un ticamo publiski pieejamo informāciju par uzņēmumiem šajā reģionā. Tādēļ PVA izmaksas un peļņa tika aprēķinātas, ņemot vērā to trīs Ziemeļamerikas ražotāju vidējās svērtās PVA izmaksas un peļņu, kas ir lielākie uzņēmumi slāpekļa mēslojumu nozarē attiecībā uz tās pašas vispārīgās ražojumu kategorijas (slāpekļa mēslojumu) pārdošanu iekšējā tirgū. Šie trīs ražotāji tika uzskatīti par slāpekļa mēslojumu nozares reprezentatīviem pārstāvjiem, un attiecīgi to PVA izmaksas un peļņa – par šīs nozares sekmīgo uzņēmumu raksturīgiem rādītājiem. Jāpiebilst, ka nekas neliecina, ka šādi aprēķinātā peļņa nepārsniegtu citu Krievijas ražotāju peļņu, ja tie pārdotu tos pašus vispārīgās kategorijas ražojumus iekšējā tirgū.

(49) Kopienas nozares uzņēmumi iebilda pret iepriekš aprakstītās pieejas izmantošanu PVA izmaksu noteikšanā un apgalvoja, ka bija jāizmanto pieteikuma iesniedzēja paša PVA izmaksas. Tomēr pamatregulas 2. panta 6. punktā noteikts, ka PVA izmaksu apjomam jāpamatojas tikai uz iesaistītā ražotāja eksportētāja faktiskajiem datiem par ražošanu un pārdevumiem, ja šie pārdevumi tiek veikti parastā tirdzniecības apritē. Kā iepriekš izklāstīts 45. un 46. apsvērumā, šajā gadījumā tā nav, un tāpēc šis arguments bija jānoraida.

2. **Eksporta cena**

(50) Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu eksporta cena tika noteikta, pamatojoties uz cenu, kas faktiski samaksāta vai maksājama par attiecīgo ražojumu, pārdodot to eksportam uz Kopienu.

3. **Salīdzinājums**

(51) Normālo vērtību un eksporta cenu salīdzināja, pamatojoties uz ražotāja cenu viņa noliktavā. Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, tika veiktas atbilstīgas korekcijas, lai ņemtu vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu. Attiecīgas korekcijas par transporta izmaksām, maksājumiem par kredītu, iepakojumu un bankas pakalpojumiem tika veiktas gadījumos, kad tās tika atzītas par samērīgām, precīzām un pamatotām ar pārbaudītiem pierādījumiem.

4. **Dempinga starpība**

(52) Dempinga starpību noteica, pamatojoties uz vidējās svērtās normālās vērtības un vidējās svērtās eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 11. un 12. punktu.

(53) Izmeklēšana liecināja, ka PIP laikā dempings notika. Dempinga starpība, kas izteikta procentos no CIF cenas uz Kopienas robežas pirms nodokļa nomaksas, ir 42,06 %.

5. **IP noteicošo apstākļu ilgstošais raksturs**

(54) Saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu tika veikta analīze par to, vai apstākļi attiecībā uz dempingu ir ievērojami mainījušies un vai to maiņa uzskatāma par ilgstošu.

(55) Jāatzīmē, ka sākotnējā izmeklēšanā normālo vērtību noteica, pamatojoties uz rentablām pārdošanas cenām ASV iekšējā tirgū, jo Krievija tajā laikā nebija tirgus ekonomikas valsts. Saistībā ar pašreizējo pārskata izmeklēšanu Krieviju uzskata par tirgus ekonomikas valsti, un tādēļ normālo vērtību aprēķina, ņemot vērā pieteikuma iesniedzēja ražošanas izmaksas, kuras pēc vajadzības tiek koriģētas. Netika konstatētas pazīmes, kas norādītu, ka šīs pārbaudes laikā konstatētā normālā vērtība nevarētu tikt uzskatīta par ilglaicīgu.

(56) Netika konstatēti pierādījumi, ka pie pašreizējā cenu līmeņa eksporta pārdevumi turpmāk varētu netikt veikti.

(57) Pamatojoties uz šo informāciju, tiek secināts, ka izmaiņas apstākļos kopš sākotnējās izmeklēšanas attiecībā uz dempingu (kas tagad pamatojas uz pašu normālās vērtības salīdzinājumu ar prasības iesniedzēja eksporta cenām) var pamatoti uzskatīt par ilglaicīgām.

D. **PĀRSKATĪŠANAS PABEIGŠANA**

(58) Tā kā sākotnējā izmeklēšanā tika noteikts konkrēts maksājums par vienu tonnu, tam būtu jābūt tādam pašam arī pašreizējā izmeklēšanā. Maksājums, kas aprēķināts, pamatojoties uz šābrīža dempinga starpību, ir EUR 48,09 par tonnu.

(59) Jāatceras, ka atbilstīgi Padomes Regulas Nr. 658/2002 94. apsvērumam, piemērojot galīgos pasākumus 2002. gadā, nosakot piemērojamā galīgā maksājuma apmēru, kas piemērojams saskaņā ar noteikumu par mazāko nodevu, tika ņemts vērā noteiktais kaitējuma apmērs. Kā noteikts Regulas (EK) 658/2002 1. panta 2. punktā, spēkā esošais maksājums atkarīgs no konkrētā ražojuma veida un svārstās no EUR 41,42 par tonnu līdz EUR 47,07 par tonnu.

(60) Tā kā maksājums, kas noteikts, pamatojoties uz šābrīža dempinga starpību, ir lielāks nekā šābrīža maksājums, šī pārskatīšana būtu jāizbeidz, nemainot pieteikuma iesniedzējam piemērojamā maksājuma līmeni, kas būtu jāsaglabā atbilstoši tai pašai antidempinga maksājuma likmei, kāda tika noteikta sākotnējās izmeklēšanas rezultātā.

E. **SAISTĪBAS**

(61) Pieteikuma iesniedzējs izteica ieinteresētību uzņemties saistības, taču nespēja iesniegt pietiekami pamatotu saistību piedāvājumu pamatregulas 8. panta 2. punktā noteiktajos termiņos. Līdz ar to Komisija nevarēja apstiprināt nekādu saistību piedāvājumu. Tomēr tiek uzskatīts, ka atsevišķu jautājumu sarežģītība, tostarp

1) attiecīgā ražojuma cenas mainība, kuras dēļ būtu kaut kādā veidā jāindeksē minimālā cena, bet tajā pašā laikā mainīgumu nepietiekami izskaidro galvenais izmaksu faktors; un

2) īpašā attiecīgā ražojuma tirgus situācija (cita starpā, tā eksportētāja ierobežotais imports, uz kuru attiecas šī izmeklēšana),

norāda uz papildu nepieciešamību noskaidrot, vai būtu izpildāmas saistības, kurās būtu apvienota indeksētā minimālā cena un maksimālais daudzums.

(62) Kā minēts iepriekš, šīs sarežģītības dēļ pieteikuma iesniedzējs nespēja formulēt pieņemamu saistību piedāvājumu noteiktajā termiņā. Ievērojot iepriekš minētos apstākļus, Padome uzskata, ka pieteikuma iesniedzējam izņēmuma kārtā būtu jāatļauj iesniegt saistību piedāvājumu papildus noteiktā termiņā, kas pārsniedz iepriekš minēto termiņu, taču ne vēlāk kā 10 kalendāro dienu laikā pēc šīs Regulas spēkā stāšanās brīža.

F. **INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA**

(63) Ieinteresētās personas informēja par būtiskiem faktiem un apstākļiem, uz kuru pamata bija plānots izbeigt šo pārskatīšanu un saglabāt spēkā esošo antidempinga maksājumu par pieteikuma iesniedzēja saražotā attiecīgā ražojuma importu. Visām pusēm tika sniegta iespēja izteikt viedokli. Izteiktās piezīmes tika ņemtas vērā, ja tās bija pamatotas ar pierādījumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

Vienīgais pants

Daļēja antidempinga pasākumu starpposma pārskatīšana, ko piemēro cietajam mēslojumam ar amonija nitrāta saturu virs 80 % no svara, kas atbilst KN kodiem 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 un ex 3105 90 91 un kura izcelsmes valsts ir Krievija, uzsākta, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu, ar šo tiek pārtraukta, negrozot spēkā esošos antidempinga pasākumus.

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2008. gada 10. martā

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
D. RUPEL